

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 83.510 van 17 november 1999

A. 68.734/VI-13.205

In zake : **NISOL** Isabelle,
Vieux Chemin de Binche 543
7000 Bergen,

tegen :

het Waals Gewest, vertegenwoordigd door zijn Regering.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 30 april 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Isabelle NISOL de nietigverklaring vordert van het besluit van 5 februari 1996 - waarvan zij beweert op 14 maart 1996 in kennis te zijn gesteld - waarbij de Minister van Binnenlandse Zaken van het Waals Gewest weigert het besluit van 21 december 1995 van de provincieraad van Henegouwen goed te keuren, een besluit houdende wijziging van de bezoldigingsregeling en de weddeschalen die van toepassing zijn op het provinciaal administratief, technisch en werkliedenpersoneel en tot toekenning van schaal 1.93 aan de graad van psycholoog - hoofd van een centrum voor psychologische begeleiding;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer LOMBAERT, adjunct-auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 4 maart 1999 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 2 september 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 10 november 1999;

Gehoord het verslag van de heer CLOSSET, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. VAN HOESTENBERGHE, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer LOMBAERT, adjunct-auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekster, vastbenoemd psycholoog in dienst bij de provincie Henegouwen, sinds 5 mei 1994 administratief directeur is van het provinciaal centrum voor psychologische begeleiding te Courcelles; dat de provincieraad op 23 mei 1995 besluit om voor het personeel van de provincie de algemene wedde-schaalherziening toe te passen, zoals ze geregeld is bij de circulaires van het Waals Gewest van 27 mei en 12 juli 1994, en hierbij inzonderheid stelt dat die herziening de

goedkeuring impliceert van een nieuwe personeelsformatie en een nieuw administratief en geldelijk statuut; dat de provincieraad op 21 december 1995, zonder te wachten op de goedkeuring van die nieuwe personeelsformatie en dat nieuw administratief en geldelijk statuut, omdat hij het abnormaal acht dat een personeelslid dat een centrum voor psychologische begeleiding moet leiden, dezelfde weddeschaal 1.80 geniet als de onder zijn gezag geplaatste psychologen, het geldelijk statuut en de weddeschalen van toepassing op het provinciaal administratief, technisch en werkliedenpersoneel wijzigt en in de lijst van de graden vermeld naast schaal 1.93 de graad van psycholoog-hoofd van een centrum voor psychologische begeleiding toevoegt; dat de Minister van Binnenlandse Zaken van het Waals Gewest op 5 februari 1996 weigert het bewuste besluit van de provincieraad goed te keuren, om reden dat die geldelijke herwaardering, waarmee vooruitgelopen wordt op de algemene goedkeuring van de personeelsformatie en van de weddeschalen overeenkomstig de algemene beginselen betreffende de lokale en provinciale overheidsbesturen waarbij de provincie zich op 23 mei 1995 aangesloten had, kosten kunnen meebrengen die "de loonsom nog meer (kunnen doen) aanzwellen en aldus de provinciale financiën (kunnen) bezwaren" en dat derhalve "het bewuste besluit van 21 december 1995 het algemeen belang schaadt"; dat die weigering tot goedkeuring de beslissing is die met het onderhavige beroep bestreden wordt;

Overwegende dat een enig middel ontleend wordt aan "schending van de artikelen 10 en 11 van de gecoördineerde Grondwet, doordat de bestreden handeling strekt tot het niet goedkeuren van een besluit waarbij de provincie Henegouwen voor alle administratief directeurs van de centra voor begeleiding dezelfde rechtspositieregeling vaststelt als voor de directeurs van vergelijkbare instellingen met dezelfde bevoegdheden, verantwoordelijkheden en functies, terwijl het gelijkheids-

voorschrift en het non-discriminatievoorschrift, waarnaar verwezen wordt in de in het middel aangevoerde bepalingen, impliceren dat alle personeelsleden van een overheidsdienst die dezelfde functie uitoefenen op dezelfde manier worden behandeld en dezelfde bezoldigingsregeling genieten, (terwijl) door uitsluitend om budgettaire redenen te weigeren het besluit van de provincieraad (...) goed te keuren, de toezichthoudende overheid het gelijkheidsbeginsel heeft geschonden dat de provinciale overheid wilde herinvoeren (en terwijl) het aangevoerde motief onrechtmatig is, aangezien het gelijkheidsbeginsel door de Grondwet wordt voorgeschreven"; dat verzoekster in haar memories opmerkt dat niet alle psychologen die aan het hoofd staan van een begeleidingscentrum een weddeschaal hadden die vergelijkbaar was met die welke andere personeelsleden genieten die een gelijksoortige functie uitoefenen, dat dus de gelijke behandeling van de betrokkenen diende te worden hersteld en dat dat kon en zelfs moest gebeuren los van de door de provincie aangekondigde algemene herziening van de weddeschalen; dat ze betoogt dat de toezichthoudende overheid niet kon weigeren een besluit van de provincieraad goed te keuren dat daartoe strekte, daar ze anders de gelijkheid zou verbreken die de provincieraad had willen herstellen en ze aldus een grondwettelijk beginsel zou schenden dat voorrang heeft op financiële belangen; dat ze overigens betwist dat de maatregel de begroting van de provincie aanzienlijk kon bezwaren, omdat die begroting een overschot van 8.500.000 frank vertoonde en omdat er per maand gedurende een beperkte periode slechts 273.000 frank uitgegeven werd;

Overwegende dat de omstandigheid dat een maatregel die uitgevaardigd wordt door een lagere overheid wettig is en ertoe strekt een einde te maken, niet aan een ongelijkheid die met de Grondwet strijdig is, maar aan een situatie die ze alleen uit het oogpunt van de verloning "abnormaal" achtte, de toezichthoudende

overheid niet kan ontzeggen de bevoegdheid uit te oefenen die ze ontleent aan de Grondwet en aan de wet die haar toestaat een maatregel ongedaan te maken die volgens haar het algemeen belang schaadt;

Overwegende dat in het onderhavige geval het bestreden besluit niet gemotiveerd is door de omstandigheid dat het besluit van de provincieraad onwettig is, maar door overwegingen die verband houden met het algemeen belang; dat niets eraan in de weg stond om de bestreden maatregel te wettigen aan de hand van zulke overwegingen; dat het middel niet opgaat;

Overwegende dat de kritiek die verzoekster in haar memorie van wederantwoord en in haar laatste memorie uit ten aanzien van de budgettaire gevolgen van het besluit van de provincieraad, waarop de minister zijn besluit gegrond heeft om vast te stellen dat het algemeen belang geschaad was, een nieuw middel vormt dat, doordat het niet van openbare orde is of alleen kon worden aangevoerd naar aanleiding van feiten of gegevens waarvan verzoekster geen kennis had, te laat is aangevoerd, en derhalve niet ontvankelijk is;

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzing van de VIe kamer, op zeventien november
1900 negenenegentig door :

de HH. CLOSSET, kamervoorzitter,
HANSE, staatsraad,
LEWALLE, staatsraad,
HARMEL, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.